

Oponentský posudek bakalářské práce Lukáše Marouška

Motiv cesty v Carpentierových románech Ztracené kroky a Výbuch v katedrále

Bakalářská práce Lukáše Marouška se zabývá motivem cesty ve dvou nejznámějších dílech kubánského spisovatele Aleja Carpentiera – Ztracené kroky a Výbuch v katedrále. Byť na první pohled mohou působit tato díla jako rozdílná, Lukáš Maroušek svou prací dokazuje, že toho mají společného více, než by se mohlo zdát.

Úvodem nás Maroušek koncisně informuje o struktuře práce a jejím hlavním cíli, posléze přechází k historickému a literárně-kulturnímu kontextu Carpentierovy tvorby, která byla do značné míry ovlivněna situací na Kubě v první polovině 20. století. Vyzdvihují zde, že autor práce při popisu těchto skutečností pečlivě navazuje na Carpentiera a jeho život a neskouzává k obecnému a zbytečně vyčerpávajícímu popisu doby. Poté se Maroušek zabývá cestami, při kterých Carpentier získával inspiraci a materiály pro svá díla, a poznamenává, že jsou velice podobné cestám protagonistů jeho děl. V této pasáži oceňují také popis rozdílů mezi Carpentierovým vnímáním pralesa a vnímáním pralesů jiných hispanoamerických autorů (Gallegos, Rivera).

V následujících dvou kapitolách se autor práce zaměřuje na pojmy baroko a zázračné reálno, přičemž dochází k velice zajímavému poznání, že barokní nejsou pouze Carpentierovy detailní popisy, ale i samotná témata. Zázračné reálno zkoumá autor práce v souvislosti s francouzským surrealismem a poukazuje na jejich rozdílnosti a shody.

V šesté kapitole se Maroušek zabývá rozličnými podobami cesty v literatuře, přičemž vychází především z publikace od Daniely Hodrové a rozděluje cesty po jejím vzoru na horizontální a vertikální. Podle autora práce jsou tyto dva typy cest přítomné v obou Carpentierových dílech a tuto skutečnost nám dokazuje i na samotných ukázkách ze selektovaných děl.

Poslední dvě kapitoly jsou věnovány analýze vybraných románů, kde oceňují autorovu reflexi a pečlivý přístup. Co se týče malých připomínek, místy je text kvůli detailním popisům a četným citacím relativně hutný a hůře čitelný, pro osvětlení problematiky jsou ale pravděpodobně tyto citace z pohledu autora potřebné. V textu se také vyskytuje pár překlepů (např. s. 27 krajinou-krajinu, s. 69 vládnoucí-vládnoucím apod.), na celkový dojem z práce to ale nemá velký vliv.

Závěrem práce autor porovnává analyzované romány a dochází ke konkluzi, že motiv cesty je v obou dílech trojí: horizontální, vertikální a časový, který je spirálovitého typu. Tuto poslední skutečnost by mohl autor při obhajobě blíže objasnit.

Práce Marouška, která svou délkou zdaleka přesahuje rozsah běžné bakalářské práce, je na vysoké úrovni, autor o textu uvažuje a na základě precizního rozboru textu vyvozuje závěry. Práce dle mého úsudku plně splňuje požadavky kladené na bakalářské práce a z toho důvodu ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.